

Република Србија
ВИШИ СУД У ЗАЈЕЧАРУ
Гж.274/24
19.02.2025. године.
З а ј е ч а р

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У ЗАЈЕЧАРУ, у већу састављеном од судије Лпе Живадиновић, председника већа и судија Соње Филиповић и Сање Андрејевић Илић, чланова већа, у правној ствари тужиоца [REDACTED], против туженог Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу меда „Тимомед“ Књажевац, Кеј Вељка Влаховића бр. 7А, МБ:07584172, ПИБ:100634023 чији је законски заступник Србислав Видојевић из Књажевца, а пуномоћник Сапа Милетић, адвоката из Сокобање, ради дуга, одлучујући о жалби пуномоћника туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Књажевцу П.231/22 од 20.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба пуномоћника туженог, а пресуда Основног суда у Књажевцу П.231/22 од 20.12.2023. године у усвајајућем делу изреке под I и II, као и одлука о трошковима поступка из изреке под III, **ПОТВРЂУЈЕ**.

ОДБИЈА СЕ захтев пуномоћника туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као **НЕОСНОВАН**.

Образложење

Побијаном пресудом, изреком под I, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу меда Тимомед Књажевац да тужиоцу на име мање исплаћене вредности промета [REDACTED] кг багремовог меда исплати износ од [REDACTED] динара, са законском затезном каматом од 22.08.2018. године до исплате, у року од 8 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења, док је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за износ преко досуђеног износа од [REDACTED] динара до траженог износа од [REDACTED] динара, са законском затезном каматом почев од 22.06.2018. године до исплате. Изреком под II, делимично је усвојен тужбени захтев туженог и обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћене вредности ПДВ надокнаде на име промета [REDACTED] кг багремовог меда исплати износ од [REDACTED] динара, са законском затезном каматом од 22.08.2018. године до исплате, у року од 8 дана пријема пресуде под претњом принудног извршења, док је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за износ преко досуђеног износа од [REDACTED] динара, до траженог износа од [REDACTED] динара, са законском затезном каматом почев од 22.06.2018. године. Изреком под III обавезан је тужени да тужиоцу на име

трошкова парничног поступка исплати износ од [REDACTED] динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, у року од 8 дана под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде благовремено је изјавио жалбу пуномоћник туженог побијајући је у усвајајућем делу и у погледу одлуке о трошковима поступка, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Висни суд је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу чл.386. Закона о парничном поступку и одлучио као у изреци, а из следећих разлога:

У проведеном поступку и побијаном делу првостепене пресуде нема битних повреда одредаба парничног поступка из чл.374 ст.2 тач.1 до 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а, на које овај суд пази по службеној дужности. Неоснована су и жалбена истицања да је првостепена пресуда у овом делу захваћена битном повредом из чл.374 ст.2 тач.12 ЗПП-а, а ово зато што је изрека првостепене пресуде јасна и разумљива, а образложење садржи јасне разлоге о свим одлучним чињеницама који пису међусобно противречни, нити супротни стању у списима предмета.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда тужилац је као пољопривредни произвођач са туженим закључио усмени уговор о пословној сарадњи на основу којег је дана 21.06.2018.године, испоручио туженом [REDACTED] кг багремовог меда. Цена меда је уговорена у сврима и износила је [REDACTED] евра по килограму, у нето износу, односно без ПДВ падокаде и утврђено је да је тужени на име откупљене количине меда на рачун тужиоца уплатио укупан износ од [REDACTED] динара на тај начин што је дана 21.08.2018. године уплатио износ од [REDACTED] динара, дана 18.09.2018. године износ од [REDACTED] динара и дана 03.10.2018. године износ од [REDACTED] динара. Првостепени суд је утврдио као неспорну чињеницу да је тужилац пољопривредни произвођач који пије у систему ПДВ-а. Увидом у признаницу бр. 218 од 21.06.2018. године, првостепени суд је утврдио да је у истој наведеној количини меда од [REDACTED] кг меда, цена од [REDACTED] динара за килограм вредност без пореза у износу од [REDACTED], стога ПДВ падокаде 8%, износ ПДВ падокаде [REDACTED] динара и вредности са ПДВ падокадом [REDACTED] динара, са роком исплате од 60 дана.

Из налаза и мишљења судског вештака Слађане Јовановић, дипл. Економисте из књажевца, од 16.10.2023. године, који је суд прихватио у другој варијанти налаза и мишљења вештака, обзиром да је промет добара остварен 21.06.2018. године, у складу са признаницом бр. 218 од 21.06.2018. године, у којој је наведен датум исплате од 60 дана, односно до 20.08.2018. године, утврђено је да вредност промета [REDACTED] меда, по цени од [REDACTED] евра за један килограм, имајући у виду средњи курс динара за један евр на дан 21.08.2018. године од [REDACTED] динара, износи [REDACTED] динара, да је тужиоцу на име промета меда исплаћен износ вредности без пореза од [REDACTED] динара, да разлика на име исплаћеног промета меда, узимајући износ промета меда означеног у колони вредност без пореза, из достављене признанице туженика бр. 218 од 21.06.2018. године, износи [REDACTED] динара), да вредност ПДВ падокаде на име промета [REDACTED] кг меда по цени од [REDACTED] евра за један килограм, имајући у виду средњи курс динара за један евр на дан 21.08.2018. године ([REDACTED] динара), износи [REDACTED] да је тужиоцу, на име ПДВ падокаде, исплаћен износ од [REDACTED] динара, те да разлика на име мање исплаћене вредности ПДВ падокаде, узимајући износ исте означене у колони износ ПДВ падокаде из достављене признанице туженика бр. 218, износи [REDACTED] динара),

односно да је тужиоцу, односно да је тужиоцу исплаћен мањи повчани износ од [REDACTED] динара на име промет меда и мањи повчани износ од [REDACTED] динара на име ПДВ пактоплате.

Члан 17, став 1 Закона о порезу на додату вредност прописује пореска основица код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у повцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције и друга примања, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није другачије прописано. Члан 34, став 1 истог Закона прописује да физичка лица која су власници, закупци и други корисници пољопривредног и шумског земљишта и физичка лица која су као послоци, односно чланови пољопривредног газдинства уписана у регистру пољопривредних газдинстава у складу са прописом којим се уређује регистрација пољопривредних газдинстава (у даљем тексту: пољопривредници), имају право на пактоплату по основу ПДВ, под условима и на начин одређен овим законом, у ставу 2. да се ПДВ пактоплата признаје пољопривредницима који изврше промет пољопривредних и шумских производа, односно пољопривредних услуга обвезницима, а у ставу 3. ако пољопривредници изврше промет добара и услуга из става 2. овог члана, обвезник је дужан да обрачуна ПДВ пактоплату у износу од 8% на вредност примљених добара и услуга, о чему издаје документ за обрачун, као и да обрачуна ПДВ пактоплату исплати пољопривредницима у повцу. У смислу цитираних одредби закона, првостепени суд је имао у виду да је уговарање вредности ПДВ пактоплате на име промета меда кроз уговорену цену меда у супротности са законским начином обрачуна ове накнаде, са којих разлога није прихватио исказ туженог да су странке уговориле цену меда по кг, са ПДВ пактоплатом.

С обзиром на изнето, при чињеници да из садржине исказа сведока Драгине Вељковић произилази да је тужилац приликом предаје меда потписао бланко признаницу, која је касније понуђена по казивању туженог, правилном применом материјалног права је првостепени суд одлучио као у усвајајућем делу првостепенне пресуде и обавезао туженог да тужиоцу пактоплати износ од [REDACTED] динара на име мање мање исплаћене цене меда и износ од [REDACTED] динара на име мање исплаћене ПДВ пактоплате, на које износе је правилно у смислу члана 277 ЗОО досудио законску затезну камату, почев од дана 22.08.2018. године, имајући у виду рок доспелости, па су супротни жалбени наводи неосновани, а пресуда се у спору мале вредности сходно члану 479, став 1 ЗПП-а не може побијати због погрешно и непотпуног чињеничног стања, па је овај разлог побијања првостепенне пресуде неоснован.

Са изнетих разлога, применом чл.390 ЗПП-а одлучено је као у изреци, с тим што је правилна и одлука о трошковима поступка, која је донета у смислу члана 150, 153 ст 3, 154 и 163 ЗПП-а

Обзиром да тужени са изјављеном жалбом није успео, то је одбијен захтев за накнаду трошкова другостепенног поступка, одлуком у ставу другом изреке, применом чл.165 ст.1 ЗПП-а

ВИШИ СУД У ЗАЈЕЧАРУ, дана 19.02.2025. године, Гж.274/24.

Истинитост изреке потврђује
управитељ судске писарнице

Председник већа-судија
Лпа Живадиновић, с.р